

.Toespraak burgemeester Peter Rehwinkel ter gelegenheid van het Symfonisch Gala op vrijdagavond 15 oktober in cultuurcentrum De Oosterpoort in Groningen.

Dames en Heren,

Na de bijzonder vriendelijke welkomstwoorden van NNO directeur Jan Geert Vierkant valt nu mij de eer te beurt u namens het gemeentebestuur van Groningen hartelijk welkom te heten hier in cultuurcentrum De Oosterpoort.

Ik weet dat het uitkijken is, als bestuurders aankondigen dat zij ´kort zullen spreken´. Maar ik beloof u dat ik mijn best zal doen. Vanavond staat namelijk niet het woord centraal, maar de muziek. Als groot muzikliefhebber heb ik daar overigens geen enkel bezwaar tegen.

Voor het tweede achtereenvolgende jaar vindt hier in De Oosterpoort het Symfonisch Gala plaats van ons eigen Noordelijke toporkest het NNO. Ons Noord Nederlands Orkest. Wat dat betreft is er sprake van een mooi begin van wat een prachtige traditie kan worden. Het Noorden staat niet bekend om zijn vele, uitbundige galabijeenkomsten. Dit Symfonisch Gala is daar op een zeer bijzondere manier de uitzondering op.

Ook vorig jaar mocht ik aanwezig zijn. Ik bewaar daar zeer warme, plezierige herinneringen aan. Ik was juist aangetreden als nieuwe burgemeester van Groningen. Het Gala bood mij naast prachtige muziek de gelegenheid om met een groot aantal mensen kennis te

maken. Daar heb ik toen dankbaar gebruik van gemaakt. Ook vanavond hoop ik met velen van u te kunnen spreken. Natuurlijk tijdens het diner dat zo dadelijk begint. Maar ook na het prachtige Galaconcert zal daar nog volop gelegenheid voor zijn. Gezien het zorgvuldig samengestelde programma van het concert verwacht ik dat dit na afloop vele tongen in beweging zal zetten.

Muziek krijgt op deze manier naast haar eigen, zelfstandige betekenis ook een sociale betekenis. Sociaal in de betekenis dat muziek verbindt. Dat muziek bindt. Ik denk dat er geen kunstvorm is die zo rechtstreeks communiceert als muziek. Als we vanavond de stukken van Tsjajkovski, Debussy en Ravel in de concertzaal horen, spreekt hun muziek ons rechtstreeks aan, treft ons in ons hart en in ons verstand. We delen deze emoties met elkaar in de zaal. Vaak zonder te spreken. Een blik van herkenning, een glimlach. En heel soms een traan.

Wat muziek met ons kan doen is misschien het mooiste, het ontroerendst te zien in de televisieopnamen die gemaakt zijn van het optreden van de beroemde Russische pianist Vladimir Horowitz in Moskou. Horowitz wordt algemeen beschouwd als één van de grootste kunstenaars van de twintigste eeuw. Het was in 1986. De Koude Oorlog liep weliswaar op zijn einde, maar velen in het Westen hadden van Rusland op dat moment nog het beeld van de Grote Vijand. Horowitz keerde in 1986 terug naar zijn Rusland. Het publiek in

Moskou en Leningrad was laaiend enthousiast om Horowitz weer te zien. Zijn concerten waren evenementen om nooit meer te vergeten. En toen dat concert in Moskou. Aan het slot speelde hij als toegift onder meer een stuk van Robert Schumann, Träumerei uit de Kinderszenen. Prachtige, melancholieke muziek. Slepnd gespeeld door de oude pianist die nog één maal thuiskwam. Een geweldige emotie nam van de zaal bezit. En tussen het publiek die wat oudere Rus, de ogen gesloten, in opperste concentratie, genietend van die geweldige muziek. Langzaam, heel langzaam liepen hem de tranen over het gezicht. Hij bleef met gesloten ogen genieten, bleef de muziek van Horowitz volgen. Alsof alleen hij in die zaal zat. Alsof Horowitz alleen voor hem speelde.

Ik ben ervan overtuigd dat de beelden van die huilende Russische man in de Moskouse concertzaal, samen met de pianomuziek van Horowitz in het Westen het beeld van Rusland zeer gewijzigd hebben. Opeens hadden Russen ook gevoel, konden ook huilen om muziek ... Een paar jaar later werd het 1989. De rest is geschiedenis, zoals u weet ...

Het Noord Nederlands Orkest heeft de afgelopen jaren in Jan Geert Vierkant een geweldige directeur gehad. U weet dat Jan Geert binnenkort het NNO gaat verlaten voor een nieuwe baan als directeur van Martiniplaza. Ik wil hier niet vooruit lopen op zijn komende afscheid. Toch wil ik vanavond niet onvermeld laten dat de enorme

progressie die het NNO de laatste jaren heeft doorgemaakt voor een heel groot deel de verdienste is van Jan Geert Vierkant.

Die vooruitgang is in de eerste plaats een muzikale sprong voorwaarts. Chef-dirigent Michel Tabachnik nam door zijn enthousiasme, zijn inzet en betrokken het hele orkest mee. De repertoirekeuze werd gedurfter. Ook buiten het ijzeren repertoire bleken er nog vele muzikale parels te bestaan. Daarmee onderscheidt het NNO zich van de andere symfonieorkesten. Daarmee heeft het orkest succes bij zowel het publiek als bij de recensenten. Zowel regionaal, nationaal als internationaal.

Gelukkig is het orkest heel veel te zien en te beluisteren in onze regio. Het is in muzikaal opzicht echt ons Noordelijke visitekaartje. Aan die positie, daar heeft Jan Geert Vierkant heel veel aan bijgedragen. Samen met zijn medewerkers ging hij op zoek naar een ander, een breder, een jonger publiek. Zeer succesvolle concerten waren er met muziek van Pink Floyd en dit jaar Queen. Met deze opzet kwamen er mensen de concertzalen binnen, die er anders niet waren gekomen. Dat is een grootse prestatie. En het NNO trok er op uit. Concerten in de buitenlucht, optredens op onverwachte locaties. Opera op de Groninger Vismarkt, een zomers concert in Friesland, het jaarlijkse optreden tijdens het Groningens Ontzet op 28 augustus. Het NNO komt naar u toe! Voor al die positieve ontwikkelingen die zo hebben

bijgedragen aan onze Noordelijke culturele infrastructuur dank ik NNO directeur Jan Geert Vierkant van harte.

Het mag duidelijk zijn. Het NNO speelt een niet weg te cijferen rol in het culturele, het maatschappelijke en het economische leven van onze regio. Welke ondernemer wil haar bedrijf vestigen in een culturele leegte, in een woestijn. Niemand. Het bedrijfsleven is al lang overtuigd van de grote betekenis van de culturele sector. Orkestleden doen vaak naast hun werk als musicus ook andere werkzaamheden. Als koordirigent, als componist, als muzikleraar. Ook dat zijn werkzaamheden die economisch tellen. Bezuinigingen op het NNO hebben daarom verstrekende gevolgen voor de Noordelijke regio.

De plannen die het gistermiddag aangetreden kabinet Rutte voor de cultuursector in petto heeft, moeten wij dan ook kritisch, aandachtig volgen. De voorgenomen korting van 200 miljoen euro op de kunst betekent een halvering van de subsidie voor de kunstensector. Cultuur zou een linkse hobby zijn. De kunstsector zou een toontje lager moeten zingen. Maar cultuur is geen hobby. Geen rechtse en geen linkse. Cultuur is echte noodzaak. Een levensnoodzaak. Zonder cultuur dreigt een geweldige maatschappelijke verschraling. Een ware kaalslag. Ik roep daarom de aanwezige vertegenwoordigers van het CDA en de VVD hierbij op nog eens in hun eigen verkiezingsprogramma's na te lezen wat hun partijen met kunst voor hebben. Daar staan echt heel andere dingen in over kunst.

Dames en Heren,

Ik had beloofd het kort te houden. Dat is mij niet gelukt. Mijn verontschuldiging. Deze feestelijke avond, dit Symfonische Gala, gaf mij de mogelijkheid met u te spreken over een aantal belangrijke regionale en landelijke culturele ontwikkelingen.

Naast mijn bezorgdheid overheerst vanavond vooral een feestelijk gevoel. Ik dank het NNO van harte voor het organiseren van dit Gala. Mijn waardering gaat uit naar allen die hebben meegewerkt aan deze bijzondere bijeenkomst. Dank. Hartelijke dank.

Ik kijk uit naar het concert van vanavond. Maar voordat dat gebeurt gaan we eerst met elkaar aan tafel. Zo worden vanavond het gezamenlijk eten en het genieten van muziek met elkaar verbonden. In The twelfth Night laat Shakespeare Graaf Orsino uitroepen “If music be the food of love, play on”. Met grote instemming zeg ik het hem na.

Ik wens u een heel fijne, muzikale avond.

Dank voor uw aandacht.

Peter Rehwinkel
burgemeester